

הט (ירושלים) 54098-07-25 - דוד לוי נ' יורם יזדי

בית משפט השלום בירושלים

ה"ט 54098-07-25 לוי נ' יזדי
תיק חיצוני:

לפני כבוד השופטת מירית פורר

מבקש
נגד
דוד לוי

משיב
יורם יזדי

החלטה

1. בפני בקשה לצו מכוח החוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001 (להלן: החוק).
2. בין הצדדים מתנהל הליך אזרחי בנוגע לנכס ששוכר המבקש ומשמש כפיצירה. בדיון שנערך בפני במעמד הצדדים, צמצם המבקש את בקשתו לבקשה שהמשיב לא יכנס לחנותו ולא יפנה אליו, אל אחיו אל עובדיו.
3. סעיף 2(א) לחוק קובע, כי הטרדה מאיימת היא "הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו". תנאי למתן צו על פי החוק הוא קיומה של הטרדה בעבר תוך חשש עתידי כי זו תשוב ותישנה, שאז, רק לאחר שהתקיימו שני היסודות הללו יחדיו ובמצטבר, רשאי בית משפט ליתן צו למניעת הטרדה מאיימת אם בוצע המעשה סמוך לפני הגשת הבקשה, יש בסיס איתן לבקשה, ומסתבר כי היא תיענה (בשא (שלום-י-ם) 2884/05 **קרול נ' עובד**, מיום 16.3.05).
4. נקבע, כי צו למניעת הטרדה מאיימת, יש ליתן במשורה, שכן, מדובר בהליך מיוחד וייחודי, מבחינה דיונית וסעדים שניתן לקבל במסגרתו. בצד הרצון לשמור על אינטרס המוטריד בעתיד, יש גם באותה מידה, חובה לשמור שזכות ראווה של המשיב, שנטען כי מטריד, לא תיפגע ותעלם תחת מטרידת הרצון להגן ולסוכך על המוטריד, שכן צו מניעת הטרדה מאיימת פוגע בזכויות אדם ואינו עניין דיוני ג. דא. צו למניעת הטרדה מאיימת מגביל זכויות יסוד בסיסיות של הפרט כמו חופש התנועה, זכות הקניין, חופש הביטוי, הזכות לחירות ולאוטונומיה. משכך, נקבע, כי בבוא בית המשפט לשקול מתן צו על פי חוק למניעת הטרדה, שומה עליו, לבחון כל מקרה ומקרה לגופו,

וברור שיש לעשות אבחנה בין המקרים הקלים יותר להכרעה, במקום בו מדובר למשל על מעשים פליליים מובהקים וברורים, איומים פיזיים או התבטאויות גסות המופצות או המוטחות כנגד אדם, לבין אותם המקרים, שאמנם קיים סיכון, אך הוא רחוק לפגיעה בפרטיות או שלמות גופו ונפשו של האדם (הט (שלום-ת"א) 35318-04-11 **פלונית נ' אלמונית** מיום 17.5.11).

5. רמת ההוכחה הנדרשת לצורך הרמת הנטל אודות ביצוע אותן פעולות המביאות כדי הוצאת צו למניעת הטרדה מאיימת הינה מוגברת, אף משדובר בהליך אזרחי, בשל הסנקציה שבצדו. "לכל הפחות יש מקום לטענה כי הסטיגמה שמטיל צו מעין זה חמורה יותר מזו המוטלת על הצד שטענותיו נדחו במשפט האזרחי. במקרה מעין זה יש לכאורה מקום לקבוע כי על נטל הראיות להגיע עד כדי "דרגת ביניים" בין זו הנדרשת במשפט הפלילי לזו הנדרשת במשפט האזרחי" (בשא 2884/05 (שלום-י-ם) **קרול נ' עובד**, מיום 16.3.05).

6. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, יש לקבוע כי לא קיימת תשתית ראייתית מספקת לקביעה, כי המשיב ביצע פעולה של הטרדה מאיימת כלפי המבקש. אין בידי לקבוע ממצאים באשר לטענות המבקש לעניין קיומה של הטרדה מאיימת, כהגדרתה בחוק.

7. לאור האמור לעיל, נדחות טענות המבקש שהוטל על ידי המשיב, כהגדרת מונח זה בחוק למניעת הטרדה מאיימת וגם מכיון שהמשיב הצהיר, כי לא יפנה אל המבקש וממילא מכיון שהמבקש מיוצג בהליך האזרחי שמתנהל ביניהם, יוכל לפנות אל בא כוחו ודי בכך על מנת שתקויים תכליתו של החוק.

8. בנוגע לזכות המבקש כבעלים הרשום בלשכת המקרקעין, להיכנס למושכר, הרי שלא ניתן למנוע זאת בגדר הליך למניעת הטרדה מאיימת. בסיס המחלוקת הינו בסכסוך אזרחי, אשר הליך זה לא יכול להוות תחליף לבירורו בערכאה המתאימה.

9. מכיון שהמשיב מתגורר בבניין בו חנות המבקש וגם בהתחשב בכך שמקלט הבניין בקומת חנות המשיב, הצדדים נמצאים במגע מוגבר. על מנת שתקויים תכליתו של החוק, ניתן צו הדדי לפי החוק למניעת הטרדה מאיימת, לפיו נאסר על כל צד, ליצור עם הצד האחר כל קשר בעל פה, בכתב או בכל אמצעי אחר אלא בפניה לעו"ד של הצד האחר או באמצעות עו"ד או פניה לרשויות.

10. אין בצו שנתיקן לגרוע מזכויות כל צד לפעול לפי דין.

המזכירות תשלח את ההחלטה אל הצדדים.

ניתנה היום, כ"ו תמוז תשפ"ה, 22 יולי 2025, בהעדר הצדדים.